

mere tilfredsstillende Affattelse, saa haaber jeg, at det, inden det bliver til Lov, maa undergaa en saadan Forandring.

Maa jeg endnu blot nævne, at det forekommer mig, at § 8 i formel Henseende, men ogsaa kun i formel Henseende, kunde trænge til en lidt anden Affattelse. Hele Lovforslaget handler jo ikke alene om Toldvæsenets Kontorhold, men om disse Kontorhold „m. m.“, d. v. s. der er taget en hel Del andre Ting med, fordi man ikke har villet udarbejde et særligt Lovforslag, der skulde være en Tilføjelse til de Bestemmelser, der findes i Toldlønningensloven. I § 8 staar der, at der til de i Toldlønningensloven for 3die Lønningssklasse opførte Embeder tilføjes under Nr. 2 2,500 Kr.: et Fuldmægtigembede. Det er kun i formel Henseende, at Ordene bør stilles lidt anderledes, thi som de staa, forekommer det mig, at der i en tidligere Lov sker en Tilføjelse, men i en tidligere Lov kan der ingen Tilføjelse ske. Man kan ved ny Love ændre tidligere Lovbestemmelser eller sætte dem ud af Kraft, men i selve Loven kan man ikke foretage nogen Ændring. Optrykkes f. Eks. Loven, vil den alene af Underskrifts- og Datohensyn vedblivende optrykkes i den Affattelse, som den fik den Gang, den udkom. Det, der menes, er naturligvis, at der ud over de Embeder, som der er fastslaaet, yderligere skal oprettes et nyt Fuldmægtigembede, men det mener jeg maatte udtrykkes paa en lidt anden Maade, end her er sket. Dette er naturligvis kun noget rent formelt, som ikke har nogen reel Betydning, og for øvrigt anbefaler jeg Forslaget til velvillig Behandling.

Guldbrandsen: Den Del af Forslaget, som interesserer mig mest, er de Bestemmelser, der omhandle Lønforbedringer for Toldvæsenets Kontorfunktionærer. og det er derfor herom, jeg vil gøre nogle faa Bemærkninger. Dette Kontorpersonale danner i Virkeligheden en ret broget Hær — der er i alt med et rundt Tal Tale om 250 —, og den tæller i sin Midte baade Kvinder og Mænd, naturligvis foreløbig flest Mænd. Det er baade ældre og yngre, man møder i denne Hær, Mænd over 50 Aar og unge Mænd i 16—17 Aars Alderen. Disse Funktionærer have overmaade meget og anstrengende Arbejde at udføre; det oplyses her i Motiverne, at om Sommeren maa de arbejde i 13 Timer om Dagen og om Vinteren mellem 8 og 9 Timer om Dagen. Det er en Arbejdstid, der fore-

kommer mig saa høj, at den vistnok maa være alt for urimelig høj. Kontorfunktionærerne i andre Etater, jeg skal f. Eks. nævne Statsbanerne, arbejde kun 6 Timer om Dagen, og anstrengende Arbejde paa et Kontor med Indførsel af de forskellige Meddelelser, som ske ude fra Opsynet osv., er et Arbejde, der kræver overordentlig Agtpaagivenhed og Nøjagtighed. Det er ganske sikkert, at en Kontorist under disse Omstændigheder neppe kan holde ud at arbejde med tilbørlig Kraft i Løbet af de 13 Timer om Dagen. Dette med Hensyn til Arbejdstiden. Med Hensyn til Lønningen er Forholdet ikke bedre. Lønningerne ere overordentlig smaa; nogle af dem have 300 Kr., det er den laveste Løn for Øjeblikket, og andre have noget mere, nogle 500, andre 600, atter andre 700 à 800 Kr., og nogle naa op til 1,000 Kr., men der er ikke mange, der naa der ud over. Men disse Funktionærers økonomiske Kaar ere desuden i Løbet af de sidste 5 Aar blevne forværrede i ganske overordentlig Grad. I Løbet af disse Aar have vi vedtaget et Par Love, den ene i 1899 og den anden i forrige Samling, og disse Love have medført, at Embedernes Tal er blevet nedsat med i alt 48, deraf 39 Assistentpladser. Det er jo ganske klart, at ved en saadan Nedlæggelse af Embeder ville Kontorfunktionærernes Avancementsvilkaar i betydelig Grad blive forringede. I Forvejen have de smaa og tarvelige Lønninger, og naar man saa forringer Avancementsudsigterne for dem til lige, er det naturligt, at deres Kaar blive yderlig slettere. Men det er ikke blot det, at man nedlægger disse Embeder, thi det kunde man jo dog komme ud over eller under alle Omstændigheder med liden Bekostning hjælpe disse Funktionærer ud over, men et andet Forhold er endnu værre. Det er, at disse Assisterter, som have forladt de nævnte Poster, staa ledige paa Torvet. De ere vel ikke allesammen afskedigede endnu; i hvert Fald antager jeg, at der er Assisterter i Krydstoldvæsenet, der endnu ere i Funktion, men naar disse Pladser blive nedlagte, staa de ledige paa Torvet. Staten kunde nu gaa den Vej at affinde sig med dem ved at give dem Pension eller Ventepenge eller Erstatning, hvad man nu vilde, under en eller anden Form kunde man affinde sig med dem, og saa var man færdig med dem, saa kunde de gaa over i anden Virksomhed. Men det er netop det, Statskassen ikke gør; den ansætter simpelthen disse Assisterter i de Assistentpladser, der efterhaanden ere blevne eller blive